

Moștenire genetică și blestem pentru păcat

16 mai 2004

Gili Cârstea

Multe versete ale Scripturii conțin provocări pe care, dacă le-am fi luat în serios, ne-ar fi dus foarte repede la o apreciere corectă a neprihănirii lui Hristos. Așa este cu porunca a doua din Exodul 20:5: „Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc...”

De generații oamenii au respectat această poruncă doar din teamă pentru pedeapsa care este specificată acolo. Atât timp cât nu înțeleg despre ce este vorba, este bine să se teamă în continuare. Dar poziția noastră favorizată ne permite să vedem infinit mai mult decât au văzut generațiile trecute. Noi putem compara legea, aplicarea ei și reacția lui Dumnezeu în acest proces.

Obiceiurile proaste, repetate în dispreț față de avertizările Tatălui nostru, au devenit idoli. Idolii au pretențiile lor. Ei impun comportamente și creează dependențe, iar anumite dependențe devin înrobitoare. Înrobitoare genetic până la al treilea și al patrulea neam. Nelegiuirea are modul ei propriu de a pedepsi. Ea se stochează în tipare comportamentale și apoi se autoexportă în generațiile următoare.

Dumnezeu nu are nevoie să pedpsească nelegiuirea genetică și nici pe sclavii acestor idoli. El știe că victimele nu au nici o șansă să scape de asuprirea nemiloasă a sclaviei în care trăiesc. Dumnezeu nu crede în vina moștenită. Capitolul 18 din Ezechiel este o frumoasă și completă pledoarie pentru acest principiu. „Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său!” Atunci ce vrea să spună porunca a doua?

Da, fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, dar mai mult ca sigur că va purta consecințele obiceiurilor greșite ale acestuia. O viață de alcoolism are efecte serioase asupra copiilor. Ca și o închinare sistematică înaintea lui Baal. Ca și o viață de alergare după idealuri deșarte. Pentru asemenea stricăciuni genetice omenirea nu are leacuri. Singura noastră speranță este în puterea vindecătoare a Mântuitorului nostru scump.